

desfășurat pe 12 aprilie 2019 la Școala Gimnazială „Sfinții Împărați” Galați, a avut ca temă „Portofoliul dirigintelui și portofoliul coordonatorului pentru programe și proiecte școlare și extrașcolare. Comunicare interpersonală și leadership”. După prezentarea teoretică a temei, au fost susținute următoarele referate: „Portofoliul coordonatorului pentru programe și proiecte școlare și extrașcolare”, „Portofoliul dirigintelui”, „Comunicarea interpersonală” și „Leadership educațional din perspectiva profesorului diriginte”. În continuare, activitatea s-a desfășurat

captivante deosebitivă, la care au participat atât elevii, cât și cadrele didactice, consilieri educativi, și care au ilustrat elemente referitoare la importanța formării unui stil pozitiv de comunicare interpersonală, respectiv la stilul de leadership manifestat în lucrul cu elevii. Astfel, elevii clasei a V-a A, coordonați de prof. dirigintă Popescu Mirela, au realizat un joc didactic, „ghemul de ată”, prin intermediul căruia au împărtășit informații despre caracteristicile comunicării, importanța acesteia și factorii care o pot perturba, ajungând la concluzia că doar prin comunica-

Cei ai acestor lucru a implicat un exercițiu de introspecție propus de directoarea școlii, a vizat identificarea de către cadrele didactice prezente la activitate a stilului de leadership caracteristic în activitatea didactică, fiind apoi prezentate trăsăturile fiecăruiu, cu avantaje și dezavantaje. De asemenea, școala noastră se mândrește și cu micii săi artiști, cântăreți, dansatori, coordonați de prof. pt. înv. primar Cernat Tatiana și prof. Gidei Carmen, care i-au întâmpinat pe invitați în deschiderea activității.

Prof. Elena-Laura CRISTEA, prof. pt. înv. primar Cezarina NECULA, prof. Ramona-Elena LIVAN

LEADERSHIP EDUCATIONAL DIN PERSPECTIVA PROFESORULUI DIRIGINTE

Leadership versus management reprezintă una dintre temele de actualitate din management. Deși sunt diferențe clare între manager și lider, cea mai importantă constatănd în stilurile diferite de a motiva organizațiile să-și realizeze obiectivele, lucrurile nu sunt deloc simple deoarece mulți manageri sunt și lideri, iar liderii trebuie să fie și manageri, astfel că dezbaterea este departe a se finaliza.

Larry Cuban sugerează una dintre cele mai clare diferențieri între cele două concepte: „Prin leadership mă refer la influențarea acțiunilor altora pentru a obține rezultate dezirabile. Liderii sunt acei oameni care dau contur scopurilor, motivației și acțiunilor altora. Adesea, aceștia inițiază schimbarea pentru a atinge fie scopuri deja existente, fie scopuri noi (...). Leadership (...) solicită (...) multă inginozitate, energie și talent (...). Managementul presupune menținerea eficienței activităților curente ale organizației. Deși, adesea, managementul reclamă deprinderi de leadership, funcția sa globală este de a menține și nu de a schimba. Prețuiesc atât managementul, cât și leadershipul, (...) din moment ce diferitele contexte solicită răspunsuri pe măsură.” (Cuban, L., *The Managerial Imperative and the Practice of Leadership in Schools*, Albany, NY: State University of New York Press, 1988 apud Tony Bush, *Leadership și management educational: teorii și practici actuale*, Iași: Polirom, 2015, p. 21. Larry Cuban – profesor emerit la Universitatea Stanford și fost președinte al Asociației Americane de Cercetare în Educație; Tony Bush – profesor de leadership educational la Universitatea din Nottingham)

Leadership educational este deci un concept care presupune în primul rând existența unui proces de influență orientat spre obținerea unor rezultate. Acțiunile și motivația unor oameni sunt direcționate de alți oameni în vederea

atingerii unor scopuri. O vizionare clară este esențială pentru stabilirea tipului și direcției de schimbare, dar în aceeași măsură, este important să asigure aprecierea efectivă a inovațiilor și execuția efectivă a celorlalte sarcini școlare. Succesul nostru, ca oameni ai școlii, necesită atât leadership, cât și management.

Dacă plecăm de la ideea că leadership înseamnă schimbare, atunci noi toti, educatori, învățători, profesori, profesori dirigintă, consilieri școlari, trebuie să fim și lideri pentru elevii noștri, pe lângă faptul că suntem manageri ai claselor noastre și ne ocupăm de aspecte de ordin tehnic (documente, regulamente etc.). Iar schimbarea apare ca fiind firească. Elevii noștri sunt în curs de formare, ca oameni și ca profesioniști, iar misiunea noastră este aceea de a-i călăuzi atât pe drumul cunoașterii, cât și al dezvoltării personale, să fim liderii acestui proces, în sensul de a imprima direcția optimă pentru fiecare dintre aceștia.

Profesorul diriginte conduce și decide, organizează, influențează, consiliază și controlează, apreciază și îndrumă, este model de conduită civică și morală, este profesionist. El își exercită atribuțile și calitățile asupra grupului și asupra fiecărui membru al acestuia în parte pentru obținerea succesului școlar și formației comportamentelor dezirabile, dirijează relațiile interpersonale din grup în scopul asigurării unui climat psihosocial favorabil dezvoltării personalității elevilor și îmbunătățirii relațiilor interpersonale. Parteneriatul și negocierea sunt necesare nu numai pentru a asigura un control eficient al clasei, ci și pentru implicarea elevilor într-un exercițiu esențial pentru formarea lor: alegerea și asumarea responsabilității pentru alegerea făcută. În acest sens, profesorul diriginte trebuie să fie: *un evaluator credibil și eficient al personalității elevilor; un om care comunică ușor, care știe să asculte, să fie pătrunzător, să-și câștige respectul, să cunoască în detaliu fiecare elev, să-l ajute să se autocunoască, care poate genera stiluri de viață adecvate structurii fiecăruiu; un profesor care are statut și putere de influențare, care își asumă riscuri, care produce, agreează și suportă schimbarea, se implică, este inventiv în găsirea soluțiilor, un om cu humor, cu bună dispoziție și mobilitate în abordarea problemelor* (<https://iteach.ro/experiencedidactice/diriginti-si-diriginti>)

In concluzie, putem afirma că profesorul diriginte este și manager, dar și lider, această din urmă calitate fiind cu atât mai importantă cu cât măsura în care ea se manifestă își va pune definitiv amprenta asupra formării și dezvoltării personalității elevilor, intrucât acțiunile sale vizează dezvoltarea acestora, prin stimularea progresului în cunoaștere, învățare și formare, dar, mai ales, prin stimularea interesului pentru progresul personal.

Prof. Ramona-Elena Livan, Școala Gimnazială „Sfinții Împărați” Galați

DISEMINAREA CURSULUI DE FORMARE:

Creative methods in special needs education

Sistemul educational trebuie adaptat la transformările socio-economice și culturale ale lumii în care trăim. Copiii, tinerii, adulții, trebuie pregătiți să răspundă adecvat schimbările societății, să dețină competențe de valorificare maximă a întregului lor potențial. Pentru a tine pasul cu toate aceste transformări, recent, am participat la cursul de formare „Creative methods in special needs education” trei cadre didactice: prof. Huțanu Ana, prof. Lazăr Luminița și subsemnată, de la

Școala Gimnazială „Constantin Gh. Marinescu” Galați, care s-a desfășurat în Larissa, Grecia. A fost a patra mobilitate a cursului furnizat de Pricalica, din localitatea Virovitica- Croația din cadrul proiectului **Școala inclusivă - o școală pentru fiecare**, finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus +, acțiunea cheie K1 – Mobilitatea persoanelor în scop educational, contract de finanțare 2017-RO01-KA101-036904. Proiectul a fost coordonat de prof. Tobias Silvia și răspunde nevoilor de dezvoltare personală și profesională a cadrelor didactice și, deosebitiv, nevoii instituționale de a-și consolida demersurile strategice pe o resursă umană eficientă.

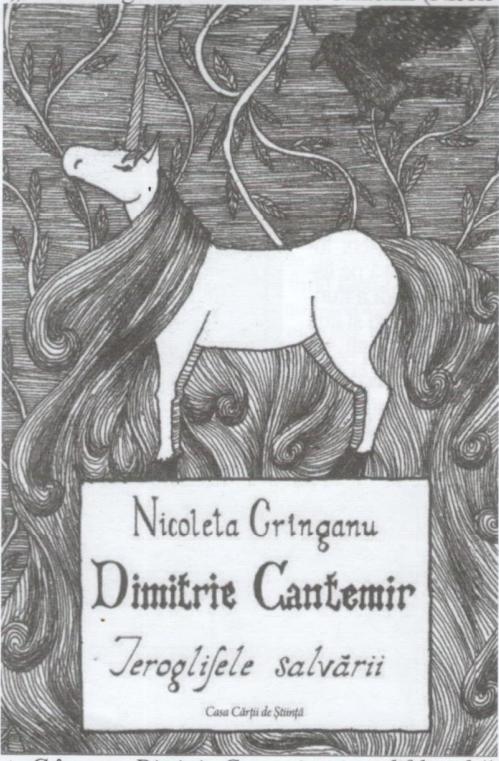
Programul de formare a promovat soluții pentru procesul de inclusiune socială și școlară, competențitatea, creativitatea și spiritul educativ satisfăcând astfel nevoia exprimată de profesorii școlii de a cunoaște și experimenta modalitățile de inclusiune a elevilor pentru a veni în ajutorul celor cu risc școlar și implicit asigurând reducerea procentului de abandon școlar. Profesorii beneficiari au dezvoltat abilități și competențe necesare consilierei elevilor cu factori de risc. Ca profesor, îți poți adapta și personaliza activitatea de predare-învățare: poți crea planuri de învățare individuale, poți să stimulezi, să crești curiozitatea, să îndrumi, să încurajezi autoeducația. Foarte important este însă să respecti unicitatea fiecărui individ, să îl încurajezi, să îl determini să conștientizeze propriile puncte forță și slabiciuniile. Informarea copiilor despre tipuri de dizabilități, promovarea unui comportament bazat pe respect pentru toți copiii, trezirea empatiei și a înțelegerii, acțiuni de voluntariat, includerea tuturor copiilor în luarea deciziilor, promovarea cooperării și discuțiilor deschise asupra problemelor care apar sunt doar câteva demersuri spre o reală inclusiune.

Am ajuns la concluzia că excluderea copiilor, tinerilor și adulților de la oferta educațională de masă este acum recunoscută ca discriminare care echivalează cu o violare a drepturilor lor fundamentale. Legislația internațională a drepturilor omului conține atât interdicții expuse cât și interdicții implicate împotriva segregării pe motive de rasă, etnie sau naționalitate în instituțiile educaționale. Metodele educației inclusive se bazează pe cele opt inteligențe multiple. Acestea sunt: implicarea elevilor în situații de viață concrete; realizarea de activități în aer liber (outdoor activities); activități extracurriculare; peer training (peer education) – formarea unor competențe/abilități în cadrul unor grupuri formate din elevi de aceeași vârstă, clasă, sex, orientare religioasă etc.; E-learning; Folosirea muzicii, artei, de senzualitate, jocului, teatrului ca metode de învățare; Dobândirea unor abilități de interacțiune între persoane – Team Building (construirea unei echipe eficiente este un proces de dezvoltare și motivare a unui grup, astfel încât acesta să își atingă țelul și să devină o echipă eficientă). Learning by doing. Învățarea prin practică în situații concrete.

Prof. Marinela SIMIONESCU

DESĂVÂRȘIRII

Cheia în care interpretează Nicoleta Crînganu „Istoria ieroglifică” a lui Dimitrie Cantemir (Nicoleta Crînganu, Dimitrie Cantemir – *Ieroglisele salvării*, Casa Cărții de Știință)

ta Crînganu, *Dimitrie Cantemir – ieroglisele salvării* este aceea a salvării. Ea pornește de la o idee a lui George Călinescu, potrivit căreia „Divanul sau gâlceava intelectualului cu lumea sau giudețul sufletului cu trupul” este expresia aspirațiilor divergente ale fiului de domn care se consideră îndreptățit să prețindă succesiunea tronului Moldovei și, în același timp, dorește desăvârșirea spirituală, ca orice spirit superior. Nicoleta Crînganu transferă această obseruație, aplicând-o în studiul „Istoriei ieroglifice”, considerând că scrierea „Istoriei ieroglifice” ar putea fi o cale de mântuire a domnitorului – scriitor, ale cărui idealuri domnești ar putea fi dizolvate într-un traseu interior de purificare, după investigația alchimică a Elvirei Sorohan, astfel că întreaga aventură a Inorogului ar fi un traseu inițiatic, la capătul căruia prințul are acces la înțelegerea și tainele lumii.

Cartea, apărută la Cartea Cărții de Știință (Cluj, 2017), investigează, pentru început, condițiile istorice ale vieții lui Dimitrie Cantemir, scrierile sale, observând și modul în care, nemulțumit de slăbiciunea sării sale, principalele se autoiluzionează, inventându-și o biografie care l-ar face urmaș al lui hanul tătar Tamerlan. În același context, se subliniază știința de carte a domnitorului, calitatea studiilor de la Academia Patriarhiei Ortodoxe de la Constantiopol, profesorii strălucitori cu care învață și relațiile pe care le stabilește acolo. Nicoleta Crînganu nu omite nici faptul că, după moartea lui Constantin Cantemir, fiul său Dimitrie, a ocupat pentru un scurt timp, tronul Moldovei, fiind înlocuit cu Constantin Duca, lucru care ar fi generat frustrările legate de acesta și ar fi condus la portretul ireverentios din „Istoria ieroglifică”. Citită în cheie istorică, opera ar fi deci expresia unei frustrări. Nicoleta Crînganu merge însă mai departe și, încercând să descopere adevarul de dincolo de istorie, urmărește rezultatele cercetărilor cantemirologilor, de la P. P. Panaitescu, I. D. Lăudat, Dan Horia Mazilu, Elvira Sorohan, Manuela Tănasescu, Nicolae Manolescu, Adriana Babeș sau mai recentul Bogdan Crețu, descoperind modalitățile în care istoria îmbracă haina ficțiunii.

Pentru a clarifica raportul dintre realitate și ficțiune, autoarea cărții pune în paralel cele două posibile versiuni ale „Istoriei ieroglifice”: povestea unei lupte pentru domnia Moldovei, cu figurile reale ale istoriei, de la Constantin Brâncoveanu, la Constantin Duca sau Ilie Țifescu, respectiv, basmul cu animale, în care Struțocâmla este departe de a reprezenta tipologia eroului salvator, toată aventura aces-

un traseu de putință, recensă, potrivit, Elvirei Sorohan, de la migrație la ureche și viceversa. Acesta este, de fapt, traseul interior al lui Dimitrie Cantemir. Revelația pe care o are astfel autoreea cărții este Dimitrie Cantemir subminează atât istoria, cât și convențiile basmului, incălcând permanent contractul lectură, într-un text polivalent, care suprapune adevărul personal fiecărui istoric.

Astfel, pornind de la observațiile Elvirei Sorohan, corroborând-le cu cele privind bestialul medie detinut de fiul de domn, Nicoleta Crînganu mai introduce o cheie în interpretarea romanului: carteau Karl Jung, „Psihologie și alchimie”, descoperind un instrument suplimentar pentru a pătrunde în scrierile cantemiriene. Povestile pe care le spun diverse personaje, mai ales cea a Camilopardalului (spusă de delegație care caută însemnele puterii pentru neputincioasa Struțocâmlă) configurează acest traseu labirintic, observat anterior de Dan Horia Mazilu, în care apa și focul, aerul și pământul sunt stihii prietenului sau dușmanoase, dar, mai ales, repere în căutarea pietrei filosofale, prin raportare la speculația lui Jung, centrul cetății Epithimii, către care duce traseul labirintic, se află „boadza Pleonexii”, un minotaur fericit, pe care Camilopardalul nu îl ucide, ci îl hrănește. Tocmai de aceea, Inorogul, care apelează și el la versi și vrăjitori, pentru a scăpa de urmăritori, reinterprează jungian imaginea zeiței, ca „regă bolnav”, ma materia, otrăvă ucigătoare (p. 124), inițierea Camilopardalului părându-i-se un „misterium conjunctiv”.

Cartea nu ocublește nici aspectele controversate ale vieții și scrierilor cantemiriene, cum ar fi apartenența la masonerie, validată prin câteva desene aparținând domnitorului, corroborată calitatea de creștin ortodox practicant a autorului, sugerată de „Scara numerelor”, cu simboluri cabalistice, aluzii ezoterice, prin care, crede Nicoleta Crînganu, Dimitrie Cantemir ar fi putut transmite un mesaj cifrat unei personalități locale inițiate în toate aceste taine-științe, poate Lupului (Toma Cantacuzino), poate Camilopardalului (Alexandru Mavrocordat), ipoteză care, speră autoarea, va putea fi demonstrată, dacă și când se vor descoperi instrumentele necesare. Propunând chei de interpretare alchimice, masonice, psihologice, antropologice, istorice, cartea este scrisă cu pasiune și se citește cu placere.

Laurențiu ICHIM

La mulți ani,
domnule profesor Teodor PARAPIRU,
la împlinirea frumoasei vârste de 70 de ani

Redacția

**Revista SCOALA GĂLĂTEANĂ,
în cel de-al 30-lea an de apariție neîntreruptă.**

Scoala galateana

Publicație de informație și opinie pedagogică

FONDATORI: Jana Andreescu, Maricica Stanciu, Gheorghe Felea, Vasile Ghica, Gheorghe Lateș, Ghiță Nazare (coordonator)

Redacția:

Director: Ghiță NAZARE
Redactor-șef: Laurențiu ICHIM
Tehnoredactor: Daniela CHIPIRIU
Gestiune financiară: Tineca SERBAN

Responsabili de pagină:

Sorin LANGU – Cărțile colegilor noștri
Ionica CĂLIN – Biblioteca școlară
Eugen DRĂGOI – Restituiri
Octavian PATRAȘCU – Proiecte educaționale
Corneliu STOICA – Plastică
Oltea PARASCHIV – Învățământ preșcolar

Corespondenți zonali

Carmen CONSTANTIN – Berești
dimitriu_carmen@yahoo.com
Monica PRECUPANU – Tecuci
monikpp@yahoo.com
Geta VINTILĂ – Tg. Bujor
scoala.grigorehagiul@yahoo.com

Rubrici permanente:

Limba noastră – Daniela Angelica NISTOR
Scriitori români ... – Viorel DINESCU
Expresii celebre – Theodor PARAPIRU
Din cetatea cărții – Dorina BĂLAN
Management școlar – Eugenia OLARIU
Agendă sindicală – Reprezentanții structurilor

Adresa redacției: Casa Corpului Didactic, Str. Gării, nr. 35, Galați
Email: scoala.galateana@yahoo.com

ISSN: 1223-8457

Tiraj: 1700 exemplare

Tipărit la S.C. Lavionda S.R.L., Galați
lavionda@gmail.com

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține în totalitate autorilor!

Preț: 2 lei

Școala gălățeană

Nr. 266 iunie 2019

PUBLICAȚIE DE INFORMAȚIE ȘI OPINIE PEDAGOGICĂ EDITATĂ DE CASA CORPULUI DIDACTIC ȘI ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ „ȘCOALA GĂLĂȚEANĂ”

Educație la timpul prezent

SCRISOARE DE DINCOLO DE TIMP

Ne-am obisnuit să decelăm în splendida creație eminesciană numai mirajul poetic sau mirobolantele-i vizuini filosofice care au demonstrat capacitatea limbii noastre de a parurge cele mai sublime zone ale cunoașterii prin artă ale universului poetic. Mai puțin comentat a fost aspectul conflictual pe care-l întâlnim în marile sale poeme de factură social-istorică și filosofică. S-ar părea că necrucișarea satiră caragialească, mai caustică și mai vulnerantă prin ridicoul pe care-l demască nu este suficientă. Cu toate acestea nici diatribele eminesciene nu sunt mai puțin dirimante pentru epoca în care a scris, o epocă turbure, de tranziție în care corupția, intrigă și impostașă se dezvoltau nestin-gherite, ca un protococuz vîndis la temeliile încă mucede ale unei societăți în formare, dominată de parvenitism și imitație snoabă. Nimeni altul decât Eminescu nu a înfierat mai necrușător racilele unui politicianism îngust implementat într-un mediu abia desculpat din capcana ideologică balcano-asiatică. Cu o intuiție critică de o mare acuitate, Poetul nu putea să nu sesizeze contradicția dintre fondul românesc autohton și structurile superficiale ale unui democratism de imprumut. Fresca pe care el ne-o prezintă este de o mare splendoare tragică. Era o eră meschină în care marile elanuri poetice nu puteau fi înțelese de pă-mânteni. Pe străzile întortocheate ale cetății lui Bucur, prânzuite de sacagii și de negustori de halva, defilau cu cinism saltimbancii și irozii. Toate idealurile artistice i se păreau Poetului o spălată, o mască; gloriile zilei se proclamau în stradă și la ușa cafenelei, printr-o retorică ieftină, în aplauzele grele ale canaliei de uliți. Treptat – treptat un film teribil se recompone prin parcursul fiecărui vers cu valoare de imprecatie din Scrisoarea III. Personajele de carnaval, indivizi cu ceafă groasă și nasul de ceară, hohotind de nerușinare erau expresia unei mizerii morale esențiale.

Multimea privește cu față împietrită această defulare nebună, care emite legi în disprețul justiției și al bunului său, cum spune Poetul. Dar frazele umflate nu mai păcălesc pe nimănii: „*Azi când fraza lustruită nu ne poate însela / Astăzi alții sunt de vină, domnilor, nu e aşa?*”

Nicicând poetul nu a fost mai actual în viața noastră ca astăzi! Când lupii seculari ne încloțesc din toate părțile, când jefuitorii au plecat pe o ușă și s-au întors pe alta, când cozile de topor clamează fără rușine că suntem „neam de slugi” și că trebuie să pupăm mâna la boieri ca să ne permită intrarea în Europa (unde de fapt ne aflăm înaintea lor de secole și milenii), când ati iubi neamul, adică a fi naționalist, e o crimă, dar a fi iridentist, sionist, cosmopolit sau apostat e o glorie, când cei care ne-au vândut ne reproșează că ne-am lăsat vânduți...

De la fereastra lui de aer, Eminescu ne privește cu durere. Nu își ne-a lăsat el cu limbă de viață și de moarte în testamentul său poetic. El a vrut să ne păstrăm întotdeauna cinstiți, demni, omenoși, gata să ne jertfim pentru ograda noastră românească. Primii care au înțeles acest înalt comandament au fost români basarabeni în frunte cu pleiaada de aur a poetilor cetățeni autohtoni. Noi, ceilalți, suntem, din păcate, prea adânc bâgați cu capul în troacă cu lături partizanale, pentru a ne gândi la demnitate și la viitorul țării. Vremuri de cumpăna, vremuri cumplite, dies irae trebuie să fi fost acelea pe care le descrie Eminescu; noi abia dacă ni se le putem imagina. Mai departe, anume Luceafărului capătă feroarea unor cantilinare:

„Prea v-ați arătat arama sfâșiuind această țară”

„Prea făcură-ți neamul nostru de rușine și ocară”

Soluția extremă pe care o propune Poetul: „*să dai foc la puscărie și la casa de nebuni*”, este însă prea radicală pentru vremurile moderne. Filosofii actuali vorbesc de coincidență opisitorilor, de compromis, de consens. Adică de o soluție care să împace și capra și varza.

In puritatea sa sufletească, Eminescu nici măcar nu-și putea închipui un adevară cu două capete, ca balaurul din poveste. De aceea, astăzi, la 130 de ani de la moarte, i se potrivesc și lui propriile sale viziuni din „Eminescu”.

Iosif JUMANCA

A
P
L
E
R
S
O
N
A
L
I
T
Ă
T
I
R
I

Ion FLUIER

MIHAI EMINESCU IN MEMORIA GALĂȚENILOR

Împlinirea, în 1909, a 20 de ani de la trecerea în eternitate a lui Mihai Eminescu, a declarat Galati o serie de acțiuni pentru cinstirea memoriei Luceafărului poeziei românești, actiune coordonate de un comitet în fruntea căruia se afla magistratul și publicistul Cornelius V. Bot (1870-1928) și care aveau ca principale obiective tipărirea unui album omagial, emiterea unei medalii și strângerea fondurilor necesare înălțării unui monument care „să înfrumusețeze orașul și să fie vrednic de cel mai mare poet al neamului”.

Volumul „Omagiu lui Mihai Eminescu” (Atelierele Grafice Soec & Co., București, 1909) a apărut atunci în excelente condiții grafice, deschizându-se cu un articol al lui A. D. Xenopol intitulat „Cinste vouă galățenilor!”. S-au bătut medalii din aur și din argint purtând pe avers chipul poetului, iar pe revers, o strofă din poezia „La steaua”. În cadrul festivalului de poezie și muzică desfășurat în sala Teatrului Papadopol în ziua de 14 iunie s-a prezentat în premieră pe scena teatrului o piesă scrisă de Jean Bart, George Orleanu și Constantin Calmuschi după nuvela cu același titlu și poezii ale lui Eminescu.

Corneliu STOICĂ

- continuare în pagina 10 -

DIN CUPRINS

Invitatul editiei: profesorul scriitorul și jurnalistul Viorel MORTU